



טורי ליכטר ריכרד (צבי, רישק)  
4250

בן שרה ודוד

נולד ב- י"ב בכסלו תרפ"ד 20.11.1923

התגייס לצה"ל בשנת 1948

שרת בגדוד "דרור" (14)

נפל ב- ה' בסיוון תשי"ח 12.6.1948

בקרב על סג'רה.



### ליכטר ריכרד (צבי, רישק)

בן שרה ודוד. נולד ביום י"ב בכסלו תרפ"ד  
20.11.1923, בעיר קרקוב, פולין.  
למד בגימנסיה עברית והיה חבר ב"מכבי".  
במלחמת העולם השנייה פעל עם  
הפרטיזנים בפולין  
עד שב-1943 נתפס בידי הגרמנים ונלקח  
למחנה ריכוז. עם התקדמות הצבא הרוסי  
שוחרר וב"נתיב הבריחה" הגיע בסוף 1944  
אל חיילי הבריגדה היהודית באיטליה.



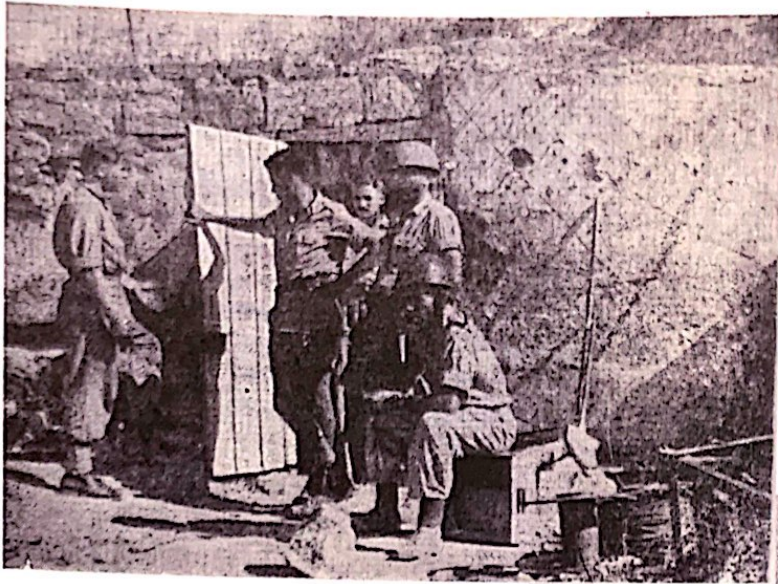
במשך שנה נדד באירופה בחיפוש אחר שרידי משפחתו אך  
לשווא. בשנת 1946 העפיל עם אשתו באונייה "לטרוון". האונייה  
נתפסה בידי הבריטים ונוסעיה הועברו לקפריסין. בקיץ 1947  
שוחררו מקפריסין ועלו ארצה.

צבי הסתדר בעבודה כדוקטור, למד מהר עברית והתערה בחיי  
הארץ. על אף התלאות הרבות שעברו עליו היה עליו ברוחו  
והשרה מעליזותו על אחרים.

בראשית מלחמת העצמאות התנדב למערכה ושמח כשנתקבל  
לצבא, לחטיבת "גולני". גם בצבא היה "מדביק" בעליזותו את  
חבריו. מילא את חובתו במסירות וכפרטיזן לשעבר היה מופת  
לאומץ ולעמידה איתנה בכל משימה מתוך בוז לסכנה. כזאת  
הייתה התנהגותו גם ביום 11.6.1948, כאשר הוזעק עם פלוגתו  
להגנה על המושבה סג'רה, שעמדה בהתקפות רצופות של כוחות  
קאוקג'י אשר ניסו לפרוץ לעבר עפולה. בקרב זה נפצע, ומת ביום  
ה' בסיון תשי"ח, 12.6.1948. הובא למנוחת עולמים בבית  
הקברות הצבאי בעפולה. השאיר אחריו אישה, שפרה.

"יהי זכרו ברוך"

# חיילי גולני במלחמת קדומה עשרת הימים



## הקרב על סג'רה

לא עבר זמן מוזמן ששתי המחלקות עזבו את השכונה המבודדת שמדרום ללוביה, ונסוגו לעבר סג'רה, והרעשת תותחים ומרגמות שהחלה עם בוקר, עם הכנס ה"הפוגה" לתוקפה, בישרה מתקפת אויב גדולה הממשמשת ובאה על המושבה. הכוחות שנמצאו במושבה היו בעיקרם מן הרזרבה של גדוד "דרור" - שתי יחידות מ"כרמלי" - תגבורת שהוזעקה לעזרת תוקפי לוביה.

חיל-קאוקג'י נמצא אותה שעה בגליל-המרכזי, בכונה לתקוף על ציר מראר - מגדל את צואר-ה"בקבוק" הדק שהחזקנו בו בבקעת גינוסר; בתקפה זו צריכה הייתה לבוא בתיאום עם התקפת הסורים בגזרת משמר הירדן ומטרתה הייתה לנתק, לקראת ה"הפוגה", את בגליל-העליון המזרחי על ידי שתי זרועות מלקחיים.

בהיסח-מה שיבשה התקפת כוחותינו על לוביה את לוח הזמנים של המבצע המתואם, וקאוקג'י ביכר, על-כן, לנצל את כשלונו בלוביה כדי להטיל את כל כובד מחצו בגזרה זו ולהשיג לעצמו שני הישגים עיקריים:

(א) הרחקת האיום מצומת מספנה-עילבון, העורק החופשי היחידי שהיה ברשותו והוביל לנצרת.

(ב) ביצוע משימת-הניתוק, שהועיד לעצמו, ע"י פריצה למישור רמת-התבור, כדי לנתק את הכביש היחידי שעמד לרשותנו והוביל מן העמק לגליל, בקרבת כפר-כמא הצירקסית.





סגירה הופקדה בידי גודד "ברק".

מלחמה מכרעת זו היתה מלחמה בין גבעות-סלעים עלובות שזכו לשם "משלטים", כשהמרחק בין משלטינו לבין משלטי-האויב אינו עולה על 150 מטר. מי שיודע את חזית-התבור, - היא מתמצית אצלו בשם "סגירה". מי שיודע את חזית-סגירה - היא מתמצית אצלו בשם "המשלטה-המערבי". כיבוש המשלטה-המערבי פירושו - אובדן סגירה.

והאויב הסתער עליו בחמת-זעם; הוא לא חסך דם. רק על כבדת-ארמה של 60 מטר שולט המשלטה-המערבי. משם מתחיל שטח מת. בחשכה-הלילה הגיחו חבלי-הגדוד מוקשים בשטח ההפקר. לפנות-ערב הגיעו משוריני-האויב עד מרחק 50 מטר מהמשלט. האויב הסתער בשורה רחבה. שורה שלמה הסתבכה במוקשים ונפלה. על גופותיהם הסתער גל שני. הגיע עד טווח-הרימונים, כבש כמה עמדות במשלט. המשלטה-המערבי - פירושו סגירה, ואנשינו חזרו וכבשו את העמדות. גם גם-בחורינו לא נחסך.

גבעות-סלעים הם המשלטים, והעמדות קירות-אבן, כמעט ללא, חפירות באדמה. ומרגמות האויב פגעו במישרין. והאויב הסתער. הסתער יום-יום. הסתער פעמיים ביום ויותר. כבש כמה עמדות, והוברח. השאיר את חלליו, והפיל בנו חללים. צלפים כיונו את ה"ברן" לכל ענף מודעזע, לכל כובע מציץ, לכל זכוכית מברקת. נפגעו אנשינו ונפלו על המשלטים. תותחי-האויב כיסו את המשלטים בברד של פגזי-שרנפל. בלילה פשטו אנשינו, אנשי-"הקומנדו", והחרידו את האויב בעמדותיו. משלטי-האויב כוסו גופות נרקבות, צדי כביש-טורען - קברים טריים. גם משלטינו שתו דם לרוויה. בדומיה, בכאב, הורדו בידי בחורינו גופות רסוקות-אברים מהמשלטים.

ומשלטינו עמדו. הם החזיקו מעמד. גודד "ברק" עמד בסגירה עד אשר גדודים אחרים הגיעו לנצרת, עד שגם בשבילנו נתפנו תותחים. והאויב הוגס מהמשלטים. הורה נלהבת פרצה על המשלטה-הצפוני, עקוב-הדם, משלט, בו אי-אפשר היה להרים את הראש מבלי להיפגע מכדור-צלף. והאויב נס.

נכבדי-הכפרים באו לבקש את תנאי-הכניעה מצבא-הגנה-לישראל. בחורינו נכנסו לדבוריה. עלו על הר תבור, והם עתה מגיניה של כנסית-התבור. בחורינו כבשו את כפר-הרוצחים לוביה. טורען נכנעה בפנינו, עין-מהל באה לקראתנו בדגלים לבנים. נסענו - בפעם הראשונה מאז ימיה-המלחמה, בבביש לוביה-נצרת, נסענו במסע צבאי. עתה ראינו את "המשלטים" מצד האויב: גבעות מרוחקות 150 מטר זו מזו. במסע זה הבינו הכל:

היה זה נצחוננו של הגדוד שנצטווה להחזיק מעמד.

יוסף נצר

# הגנת סג'רה

אל' גולני  
מאת : דרור

— — — ביום ששי, 11.6.48, בשעה 09.15 נתגלתה תנועה מכוניות רבות הבאות מצד עילבון ומז' נצרת. המכוניות (4-5 עשרות) הגיעו לקרבת המספנה וכן עד טורען. מאות ערבים ירדו מהן והחלו לנוע במקביל לכביש לכיוון גבעות סג'רה הצפוניות. למקדתי נמצאו בכל האזור 8 מחלקות לא שלימות. הוצקתי את כל הכוחות הרזרביים אל ההנהגה. מקודת-כוננות נשלחה למטה-האזור ולמשלטים. בשעה 09.30 יצאה מחלקה מתגבורת "כרמלי" לחפוס את משלט מס' 3. הוא "גבעת-טורען".

האויב התחיל להתקדם לעבר הגבעות הצפוניות בחיפוי של אש מרגמות ותותחים המרעישים את המשלטים התפוסים על-ידי אנשי מחלקת "כרמלי" נפגשה עם האויב על המשלט שאותו הוצרכה להחזיק. על הגבעה ניטש קרב קצר בסוח של 100 מ'. שלאחריו נסוגו שני הכוחות, כל אחד לעברו. כעבור דקות מספר תפס האויב את המשלט מחדש בכוח מוגבר משלט מס' 4 — באופן שבין "גבעת-טורען" למדרת המשלט-המערבי (משלט מס' 5), שהוחזק ע"י מחלקת חי"ש-נפתי, הודיע על איב הנמצא בסוח של 500 מ' ממערב לו. מיד נשלחה למשלט זה מרגמה רורבית בת "2" מכונת-יריה. שנמצאה במשלט הצפוני (משלט מס' 1) הועברה מיד ל"חנה" והחלה לכסות באש את "גבעת-טורען" שנתפסה ע"י האויב. אף מרגמת "3" החלה בהפגזות המשלט ההוא.

הלחץ על המשלטים הלך וגבר. המחלקה השנייה מ"כרמלי" נמצאה במורד הצפוני של "משלט-המשטרה" (משלט מס. 2) וניסתה לחסום ממנו באש את תנועת-האויב על הכביש. המחלקה נמצאה בשדה-אש פתוח לאויב משלושה עברים ולא יכלה, על-כן, לסגת ולחפוס עצמות נוחות יותר להתגוננות. אבידותיה של מחלקה זו רבו מרגע לרגע. 2 כיתות מאנשי "ברק" נשלחו לעזרתם, אלא שלא יכלו להתקרב למשלט-המשטרה מחמת אש-האויב, והחלו לסגת בחזרה. משראו זאת אנשי המשלט, החלו לסגת גם הם, אך באי-סדר ובחסר-היירות (מפקדי-המחלקה ושני המ"כים נפגעו עוד קודם לכן), וכתוצאה מכך נפגעו אנשים נוספים מהם. המחלקה שהחזיקה ב"אוכף" (משלט מס' 4) נלחצה ע"י האויב שעלה ממזרח ותפס עוד קודם לכן את "גבעת-טורען", וע"י כוח שתקפם ממערבם — מן השביל המוליך לסג'רה מכיוון טורען. המחלקה החלה לסגת, לאחר ששנים נהרגו מתוכה וכמה נפצעו (ביניהם שני מ"כים). 15 דקות אח"כ נסוגה גם מחלקת "דרור", שהחזיקה במדרון של המשלט-המערבי (משלט מס' 5). לא ניתן לרכו את הנסוגים; אירעו בתוכם מקרי-הלם רבים, ורוח-האנשים ירדה פמ"ט לחלוטין, וברובם התפזרו בין בתי-המושבה. מכונת-היריה המשיכו לרתק את גבעת-טורען ולאחר הנסיגה מן האוכף והמדרון שבקרבתו, גם את המשלטים שעזבנו, ועצרו את האויב מלהמשיך ולהתקדם. בשעה מאוחרת יותר נעזב גם המשלט המערבי (משלט מס' 6), והאויב החל להסתגל אל בין בתי סג'רה הערבית. המערך המערבי, המגן על המושבה, התבסס מומן זה על "החנה", והוחזק ע"י הנסוגים שלא נפלו ברוחם.

אחרי-הצהרים פרצו 5 משוריני-אויב ו-3 זחלים לאורך הכביש הראשי החלו לתמרן ממזרח למושבה. 2 פיאטים שהגיעו מתגבורת, שהוכנסה למושבה במשורינים עוד קודם לכן, נשלחו לקדם את השריון המתקרב. בקבוקי-מולוטוב חולקו בין אנשי העמדות הקרובות לכביש. אלא שלכלל פעולה לא הגיעו, כיון ששריוני-האויב לא ניסו מאז להתקדם עוד ובשעה מאוחרת אף נסוגו.

פינוי הפצועים מן המושבה נעשה בעזרת משורינים, שפרצו את דרכם משער-המושבה, כשהם נצלפים באש שריוני האויב הניתכת עליהם מסיראת-אל-עג'ל, השלוחה



הדרומית-מערבית של רכס-לוביה. בדרכם חזרה תביאו המשוריינים תגבורת קטנה באנשים וכן כלי נשק מעטים, שנלקטו ממקומות שונים, ותוספת תחמושת. מכונת-יריה נוספת שהגיעה עם התגבורת, החליפה מיד את ה"שורצלחה" שהיתה מוצבת בחזה. שהפסיקה מלפעול עוד מקודם לכן. כיתת-התגבורת הוצבה בפתחה המערבי של המושבה. בין הזיתים שבקרבת בית-הספר, עלימנת שתחסום את תנועת-האויב המנסה להתקדם מעבר סגירה הערבית. 2 ביתות מרורבת "דרור" שנמצאה במושבה, הוצבו בין המשלט הצפוני (משלט מס' 1) ובין החוה, כדי לסתום פירצה שבמערך הצפוני.

חלה הפוגה קלה בהפגזות-האויב משעה שיחידותיו הרגליות תפסו את המשלטים הנטושים, ולאחריה החל האויב לטוח שוב את מרגמותיו ותותחיו ולהרעיש את המושבה וביחוד את החוה. אחד הפגזים חדר דרך חלון תחנת העזרה-הראשונה, שנמצאה באחד מבתי-המושבה; הרופא-החטיבתי, ד"ר ישעיהו מוריס, שטיפל אותה שעה בפצועים נהרג, ואחרים נפצעו בקרבתו. תוך כדי כך אותרו עמדות מרגמות האויב מאחורי המדרון הצפוני של "גבעת-טורען", ומיד כוונה לשם אש-מרגמות ומכונות-יריה, — פעולה ששיתקה לזמן מה את הפגזות מרגמותיו של האויב. בינתים החלו קבוצות-אויב קטנות להסתגן מסגרה הערבית לעבר המשלט-הדרומי (משלט מס' 7). מגייני-המשלט הניחו להם להתקרב עד טוח קרוב והתפתח קרב-רימונים, שאחריו חזר האויב ונסוג לכפר.

מאותה שעה פסקה פעילות כוחות הרגלים של האויב, על אף נסיגתם של כוחותינו. נראה היה, כי גרמו לאויב אבידות כבדות, ואף הוא הגיע לאפיסת-כוחות. ואלו קצבי ההרעשות וההפגזות גבר והלך. כתוצאה מכך נפגעו חוטי-הטלפון בין המשלטים למטה והקשר נותק. פגז אחד פגע בעמדות הכיתה, שהיתה מוצבת בקרבת בנין בית-הספר 37 בחורים נפגעו. המשלטים הוחזקו בכוחות דלילים למדי. תגבורת נוספת לא הגיעה — ואת האנשים, שנסוגו אל המושבה פנימה, אי-אפשר היה לרכז. בקושי הוצאה, עם לילת מחלקה נוספת כדי להתחיל את היחידה המחזיקה במשלט הצפוני.

בלילה הודש הקשר הטלפוני עם המשלטים. הפצועים הובלו לכדורי ומשם לבית-החולים בעפולה. רבים מן הנפגעים היו מקלענים, — ועליכן אומנו בלילה לוחמים אתרים לתפקיד זה. אספקה הועלתה למשלטים, ואנשי המוצבים אורגנו להגנה-היקפית. לאחד מכן פתחנו בהרעשת מרגמות על משלטי-האויב, ואחריה יצא פטרול לסייר את שטח-ההפקר הצפוני ומצא שם את משלטי האויב ריקים. עם שחר נשלח משורין לאסוף את ההרוגים מדרך-הנסיגה שליד "גבעת-טורען".

שעות הבוקר הראשונות של השבת, 12.6.48, היו שקטות. סברנו שהאויב החליט לכבד את הפקודה להפסקת-האש; אלא שבשעה 10.00 תפס האויב שוב את גבעת-טורען ולא הניח לאנשינו לאסוף את ההרוגים מן השטח. בשעה 14.15 פתח האויב בהרעשה ממרגמה קלה. עמדת המרגמה אותרה, ואש מכ"י שלנו ומספר פגזי "3" שתקנה, חילופי-יריות קלים נמשכו לסירוגין עד הערב.

בלילה יצאה כיתה מוגברת לסרוק את סגרה הערבית, הגיעה עד המשלט-המערבי ומצאתו ריק. היחידה נאחזה במשלט.

ביום ראשון, 13.6.48, לא נורו כל יריות. אנשי האויב נעו על המשלטים בגלוי. ה"הפוגה" נשתררה למעשה. — — —

(חתום)  
מפקד-הפיזולה





Hudes ???

b. abt. 1793

m. (1)

Herschel MAJER  
d. bef. 1828

m. (2)

Tobias Jacob SCHAJER  
abt. 1783 - 24 May 1829



Lazer (Majer) SCHAJER  
b. 1808

m. 27 May 1829 Krakow

Hanna NEUDORFER  
abt. 1811 - (1885??)

Hirsch SCHEIER

b. 29 Mar 1830 d. an. 1895

m. (1) abt. 1853

Ryvka Reisel WEITZMANN (see tree no 2)  
b. Jan 1835 d. bef. 1870

Jachetta SCHEIER  
b. 1853

Isaac Leon SCHEIER

25 Nov 1856 Krakow - 13 Mar 1926 London

m. 1883 London

Sarah WEITZMANN (see tree no. 2)

Hadassah SCHEIER (See tree No. 16)  
b. 24 Jun 1858

Moritz SCHEIER (see Tree No. 21)  
1861 Cracow - 10 May 1951 London

Benjamin SCHEIER

b. 1863 Krakow

m. 28 Nov 1886 Krakow

Chaja Reia GEMEINER

Rifka Reisel Scheier b. 1887  
Feigel Scheier b. 28 Feb 1889

Esther SCHEIER

b. Krakow

m. bef. 1887

Moses ZIMMELBAUM

Lipkind Zimmelbaum b. 15 Sep 1887  
Reisel Zimmelbaum b. 1888

Malka SCHEIER

8 Aug 1832 - Jun 1835

Szymon SCHEIER

13 Apr 1835 - 1846

Majer SCHEIER

Jul 1838 - aft. 1885

m.

Gittel KORNBUM

Chaim Bel SCHEIER

b. 1 Jun 1876

Alte SCHEIER

b. May 1877

Salomon SCHEIER

1878 - 1883

Hudes SCHEIER

1882 - 1885

Leib SCHEIER

1883 - 1883

Chajna SCHEIER

b. 1885

Hawa Feigel SCHEIER

b. 1841

m. bef. 1859

Abraham LEDNITZER

Marie Ester Lednitzer  
b. 6 Jul 1859

Leibel SCHEIER

14 Sep 1847 - 1848

Ruchel SCHEIER

b. Jul 1849

m. (2) an. 1865

Judes PRIWER

d. an. 1895

Eliezer Leon SCHEIER (see Tree No. 12)  
21 Jun 1870 - 1933

Elchonon SCHEIER  
b. 21 Nov 1874

Chaim SCHEIER

b. 8 Jun 1876 d. 14 Feb 1877

Salomon SCHEIER

b. 8 Jun 1876

Chaja SCHEIER

May 1878 - 1881

Chana SCHEIER

b. 6 Sep 1879

Gitta SCHEIER

Jun 1881 - Sep 1881

Aron SCHEIER

May 1882 - 1883

Jetty SCHEIER

b. Oct 1883

Abraham SCHEIER

b. 1885

(Malka SCHEIER (See Tree No. 17))

(Albert Scheier)

(Adolf Scheier)



Tree No. 1



cheuer (Schajer, Schayer, Scheier). This name is a variation of Schorr, a symbolic reference to the name Joseph: Deuteronomy 33:17 compares Joseph to an ox (רוֹם) "Let the blessing come upon the head of Joseph and upon the crown of the head of him that is prince among his brethren .... and his horns are the horns of the wild ox." (Extract from the Encyclopaedia Judaica)

In Part Two of this work, "Origins of the Weitzmann Family", we touch briefly on the lottery associated with the acquisition of a surname in late 18th Century Europe. In the case of the Scheier family of Krakow, however, we now not only know how the name was acquired but, of equal importance, when.

Some time around the turn of the eighteenth century, a young girl named Hudes married one, Herschel Majer. We have not been able to locate a record of this marriage, nor of the birth, around 1808, of a son named Lazar, nor of the subsequent death of Herschel Majer and it is possible that these events took place outside Krakow. Fortunately, the relevant facts are amply confirmed in the record of Lazar's own marriage in 1829. This document, an extract of which appears below, shows that Herschel Majer did not live to see his son grow to manhood; that his

Leizerem Schajer, profesji Krawca, Młodszy brat Dawida  
sua liczycej, synem Honorowanego Herschela wójcy i jej żony  
głównie Hudesy jidowskiej z domu Magierawicy, powiatu Krakowskiego

widow, Hudes Majer, remarried one Tobiasz Schajer, a widower, several years older than herself; and that, whether by law, or simple usage, Lazar Majer, assumed the name of his Stepfather. As did, thereby, his numerous descendants.

On the day of his wedding, however, the young Lazar Schajer was again fatherless: Krakow records show that Tobiasz Schajer died on 24<sup>th</sup> May 1829, three days before his stepson's marriage on 27<sup>th</sup> May. The marriage document provides the following additional information: Name of Groom: *Leizer Schajer*. Occupation: *Tailor*. Age: *20*. Bride's name, *Channa Neidorfer*, Bride's parents, *Leibl and Ester Neidorfer*. Lazar signs his name in 'Roman' script.

*Leizer Schajer*

A year later, the first of the couple's known children was born; a son named Herschel (Hirsch) after his paternal (blood) grandfather. (See below)

Herschelowi wolskiemu z domu Herschela, wstawać się w tym  
nie bierze, synem Honorowanego Leizer Schajer  
Młodszy brat Dawida wójcy i jej żony Hudesy jidowskiej  
z domu Magierawicy, powiatu Krakowskiego  
wstawać się w tym nie bierze, synem Honorowanego  
Leizer Schajer, profesji Krawca, Młodszy brat Dawida  
wójcy i jej żony Hudesy jidowskiej z domu  
Magierawicy, powiatu Krakowskiego

Another son was named Majer. But, interestingly, neither of the remaining two boys were named for the step-grandfather, Tobiasz. All seven children, at least three of whom died young, were born at no. 43 Krakowska. No 43 Krakowska was also the home of Isaak Hirsch Weitzmann, (see Tree no.2) as shown on the 1850 Census return.

## מגילת הרעות

התזכור עוד את ליל הירח  
את הליל הכחול שטוף האור  
את ענף השקד הפורח  
ואותי התזכור התזכור?

מלים: ע. הרוסי  
לחן: מ. וילנסקי

### משפחות יקרות

חברים ורעים לקרבות סגרה יוני 1948 (תש"ח)

מצדיעים אנו לכם! נצבים דום לזכר רעים אשר לא חזרו משדות הקרב.

חלפו מיט שנים מאז תש"ח. נזכור את הבן, האח והרע, מבט עיניהם, זקיפות קומתם וחיוכם ניצב לנגד עינינו. תהא מגילה זו כעדות עד ונצח לאותם רעים זיל, לבנו עמכם, העין מסרבת להתייבש זכרם לא ימוש מלבנו לעד. חברינו היו הם וכך ישארו לעולם.

### נפלו ביום רביעי ב' סיון תש"ח 9 יוני 1948

טוראי	אופיר צבי ג' 14 חט' גולני
סמל	אלדרוטי ישעיהו (זינו) ג' 14 חט' גולני
טוראי	אלכסנדר חנן ג' 14 חט' גולני
טוראי	בלומברג יוסף חיש
סמל	דויטש אלטברג רפאל ג' 14 חט' גולני
סגן	דושיניצקי צבי ג' 14 חט' גולני
טוראי	הוכמן צבי ג' 24 חט' כרמלי
טוראי	הלפרין חנניה (אוטו) ג' 14 חט' גולני
טוראי	וינברג דב ג' 14 חט' גולני
טוראי	טנה אלטר ג' 14 חט' גולני
טוראי	יהודה משה (מושיקו) ג' 12 חט' גולני
טוראי	כהן רפאל (רפוליק) חיש
טוראי	לוי יצחק חיש
טוראי	מוצניק דניאל חיש
סמל	מייזלס לוי ג' 14 חט' גולני
טוראי	ניימן זאב (וילק) ג' 14 חט' גולני
טוראי	סליטנסקי ישראל-פישל (פישקה) ג' 14 חט' גולני
טוראי	פרגמנט יצחק ג' 14 חט' גולני
טוראי	קורנברג דניאל ג' 14 חט' גולני
סרן	רגב יהושע מפקד חבל ג' (נפת שמעון)
טוראי	רוט יצחק ג' 14 חט' גולני
טוראי	רסקי עמיאסף חיש
טוראי	שטרומוסר אבשלום חיש

### נפל ביום שבת ה' סיון תש"ח 12 יוני 1948

טוראי	ליכטר ריכרד (צבי) רישק ג' 14 חט' גולני.
-------	---

### נפטר מפצעיו ביום שלישי ח' סיון תש"ח 15 יוני 1948

טוראי	שיץ מרסל ג' 12 חטיבת גולני.
-------	-----------------------------

### נפל יום חמישי ג' סיון תש"ח 10 יוני 1948

טוראי	בירנברג בן-ציון ג' 14 חט' גולני
-------	---------------------------------

כן נעלה את זכרם של החללים זיל שנפלו בחודש תמוז תש"ח במערכות המושבה סגרה יהי זכרם ברוך!

סיון תשנ"ז יוני 1997

במלאכת חמישים שנה לקרבות הגליל התחזקו

בשנת היובל למדינה



מוגשת

# תעודת הזקרה

זאת

ללוחמי סג'רה תש"ח

ולבני משפחות הנופלים

על חלקם בהגנת סג'רה

במלחמת העצמאות

ג' באב תשנ"ח

26 ביולי 1998